

„Ježíš Kristus je ten stejný včera, dnes a navěky.“

(Žid. 13:8)

Oběžník

Únor 1989

Co nejsrdečněji Vás všechny zdravím v drahém jménu Pána Ježíše Krista Slovem ze Sofoniáše 3:12-13:

„A pozůstavím uprostřed tebe lid chudý a nuzný, i budou doufat i ve jménu Pánovu. Ostatkové Izraele neučiní nepravosti, aniž mluvití budou lži, aniž se nalezne v ústech jejich jazyk lstivý, ale pásti se budou a odpočívati, a nebude žádného, kdo by je přestrašil.“

To stejné, co je v tomto místě Písma zaslíbeno vyvoleným Izraele, prožívá nyní lid Boží z pohanů. Věříme, že nyní na konci dosáhne „Církev prvorozených“ stejného stavu, jaký měla na počátku. Poté, co jsme byli přivedeni zpět k originálnímu Slovu, prožijeme originální působení Ducha Svatého a navrátíme se k první lásce.

Tak praví Pán:

„Ano, potom stvořím národům jiné, čisté rty, aby všichni vzývali jméno Pánovo a sloužili Mu v jednomyslnosti.“ (Sofoniáš 3:9)

Pán chce, aby všichni, kdo Jeho jméno vyznávají, to činili jednomyslně, z čistého srdce a čistými rty, ON tvoří nová srdce, daruje nový život a používá čistých rtů, které zvěstují Jeho velké skutky.

Čas je zde, v němž by se Bůh chtěl oslavit. Čas je tu, kdy má být Jeho Slovo potvrzeno a zaslíbení mají být naplněna. Nadešel čas povstat ze spánku a obléci plné odění Boží. Je tu čas, abychom zaujali Bohem pro nás určené místo a posuzovali všechno z Božského hlediska. Čas je tu, aby započal soud od domu Božího, a ten dům Boží jsme my. Čas, kdy se musíme totálně rozhodnout, nastal.

Kdo Boha skutečně miluje, ten to nemá činit ústy, ale skutkem a dbát těch čtyř k tomu nutných požadavků. Pán sám nám řekl, jakým způsobem Ho máme milovat:

„Milovati budeš Pána, svého Boha

1. celým srdcem svým

2. celou duší svou

2. celým svým myšlením

3. z celé své síly.“ (ev. Marka 12:30)

Kdo o sobě může říci, že Pána skutečně miluje tak všeobsáhle? Jak vůbec můžeme Boha celým svým bytím milovat? Přece jistě jen potom, jestliže našel myšlení a konání plně a docela probíhá v mezích Jeho Slova. Bůh ještě dnes smýšlí tak, jak myslel před šesti tisíci, čtyřmi tisíci nebo dvěma tisíci lety. Celé Jeho Slovo je Pravda. Dal přikázání, dal Zákon, prohlašoval milost a daruje ji všem, kdo k Němu přicházejí jako odsouzení. ON všechno posuzuje podle Svého věčně platného Zákona. Mnozí ovšem ještě mají ve svém myšlení o Slovu náboženské tradice. Jiní dokonce žijí v jakémsi pobožném světě snů a jsou domýšliví. Jsou i tací, kteří co nejúzkostlivěji dbají toho, aby jedno nebo druhá z těch deseti přikázání nepřekročili, to jedenácté však, jež náleží vlastně k tomu prvnímu, v němž všechna ostatní jsou zahrnuta, nechávají docela bez povšimnutí. Tak praví Pán:

„Nové přikázání dávám vám, abyste se vespolek milovali, jako Já jsem miloval vás, tak se máte navzájem milovat.“ (Jan 13:34)

My musíme našeho bližního, našeho bratra a naši sestru, vidět z Božského hlediska skrze Golgotu. Amen. Naše myšlení má být nalezeno ve spásném myšlení Božím, jež jsou přece jen myšlenky lásky, a pokoje, odpovídající mocnému dokonanému dílu vykoupení. Z lásky nás přece Bůh skrze, Ježíše Krista smířil sám se Sebou a daroval nám Svůj pokoj a věčný Život. Kdo Boha, Pána, kterého nevidí, skutečně miluje, bude milovat také svého bližního, kterého vidí. Potom dokonce z toho *„Ty máš milovat...“* bude požehnané *„Ty smíš svého bližního milovat jako sama sebe...“*

O této lásce píše Pavel:

„Láska nechť je bez přetvářky. Ošklivte si zlo, lněte k dobrému. V bratrské lásce buďte plní upřímnosti; v uctivosti se navzájem předcházejte“ (Římanům 12:9–10)

Každý se muže zkoušet, zda Slovo vyživá nebo ne. To také mezi jiným se pozná podle toho, zda někdo buduje nebo ničí; zda někdo shromažďuje nebo rozptyluje zda mluví dobré, nebo zlé, atd. Kdo ještě s pohrdáním shlíží na druhé anebo dokonce nahlas vyslovuje: „Děkuji Ti Pane, že nejsem takový jako tento“, ten Boha dosud neprožil.

Dříve než se Pán může zjevit v celé Své moci a slávě, musejí se pravé děti BOŽÍ vzepřít každému zlému vlivu, aby nebyli znečištěni. Lstivý jazyk ani zlomyslnost nebude moci být mezi těmi, kdo dospějí k vytržení. V Efeským 4:25+27 nás napomíná:

*„Proto odložte lež a mluďte pravdu jeden každý s bližním svým...
....nedávejte, místa pomlouvači.“*

Už David se tázal: „*Pane, kdo bude smět přebývat v stánku Tvém, kdo bydlet na hoře svaté Tvé?*“ Odpověď zní: „*Ten, kdo žije bezúhonně a jedná spravedlivě a mluví pravdu z celého srdce.*“ I ten další verš k tomu náleží: „*Kdo neroznáší pomluvy svým jazykem, bližnímu svému nečiní bezpráví...*“ (Žalm 15) Polovičatost, pokrytectví, dvojí řeč, cílená pomluva jsou před Bohem ohavností. Povrchní vyznání rtů je nežádoucí, ale plné, praxí dokázané odevzdání, v němž je zahrnut celý člověk. Závist a žárlivost nemají být u pravého dítěte Božího k nalezení. Kdo je tím ovládnán, a z nečestného motivu dává ještě i falešné svědectví o svém bližním, musí si nechat položit otázku, čího ducha je dítětem. Josef byl Bohem určen k tomu, aby během velkého hladu rozděloval pokrm. Ze závisti, uvrhli jeho vlastní bratři svého pozdějšího zachránce do jámy. Na tom nebylo dosti: nadto ještě o něm rozšiřovali lež a podvod a dělali jakoby nebyli nic zlého způsobili. Pravé děti Boží nekopají žádné jámy; nestrojí žádné lécky; nejednají úskočně – bývají ale někdy zde, jindy tam do jámy vhozeni, a to nikoliv „nepřáteli“ nýbrž „bratřími“, ovšemže jen falešnými Avšak to staré biblické slovo: „*Kdo jinému jámu kopá, sám*

do ní padá“ stále ještě platí. Při konečném zúčtování padnou potom ti, kdo jámu kopali, do „jámy hluboké“.

Všichni, kdo byli Bohem kdy pověřeni, byli již odevždy zvláštním terčem satanovým, který na ně útočil nejen zvenku, ale používal k tomu často lidi z vlastních řad. Židům 11 a mnoho jiných míst z Písma podávají zprávu o tom, jak se vedlo prorokům a všem těm, „jichž svět nebyl hoden“. Kdyby nebyli bývali nosiči Slova, byl by je ďábel nechal na pokoji. Z téhož důvodu inspiruje satan, bůh tohoto světa, ještě dnes lidi, kteří dokonce pod nejpobožnějším pláštíkem poselství konečného času vydávají falešné svědectví když tvrdí: „Bůh ke mně mluvil, Bůh mi to zjevil. Bůh mi to ukázal. Bůh mi, to řekl.“ Je-li nějaká věc proti někomu namířena, aby mu bylo škoděno, potom není třeba dlouho se ptát, pak je to zřejmé, že se jedná o lež satanovu, který je lhářem od počátku. Čas je tu, aby takovým lidem byla zacpána ústa, a aby byli vykázáni ze dveří.

Spoluvinní jsou i ti, kteří rozšiřují o jiných v jejich nepřítomnosti pomluvy a tím rovněž proti svým bližním vydávají falešné svědectví. Oni jsou vinni vraždou pověsti a duše a budou se z toho muset, odpovídat. Náš Pán praví: „*Strom dobrý přináší ovoce dobré, a shnilý strom přináší ovoce shnilé...*“

Jestliže, se nějaký bratr nebo sestra prohřešili, tedy máme k němu nebo k ní jít a ne to do celého světa vytrubovat (Matouš 18:15–17). Když ten, o němž je vzneseno nějaké tvrzení není přítomen, aby mohl zaujmout stanovisko, pak nadto je to biblicky úplně ničemné. Písmo Svaté, jak ve Starém tak i v Novém Zákoně mluví úplně jasně, že každá věc má být založena na dvou, anebo třech svědkách. Slova v devátém přikázání mají právě takovou vážnost jako v těch ostatních.

Hodina je tu, v níž musíme mluvit naprostou pravdu před obličejem Božím. Teprve až se stane realitou to, že se budeme navzájem touže láskou vroucně milovat prožijeme již zdě na zemi: předchůť nebes. Potom se ve všech, kteří patří k Církvi-nevěstě, stane skutečností 1. Korintským 13 a pak se také naplní, co náš Pán u Jana 13:35 řekl: „*Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci budete-li míti lásku*

jeden k druhému.“ Přijali jsme vysoké povolání a musíme se, jak to br. Branham jednou krásně formuloval, již; zde prokázat jako „královské děti“.

„Protože máme, moji nejmilejší, nyní taková zaslíbení, očist' me se od všeliké poskvrny; těla i ducha a přivezme k cíli své plné posvěcení v bázni Boží.“ (2. Korintským 7:1)

Foto

Fotografie s mým šoférem v Sýrii. V témž autu projížděl již r.1949 Sir Winston Churchill Damaškem. Jako biblicky věřící křesťané věříme, že Bůh ty své vyvolává ze všech národů – i z každého arabského národa. Bůh ten Pán řekl Abrahamovi: *„Ale i pokud se týče Izmaele jsem tě vyslyšel, pohled': Chci ho požehnat, aby byl plodný a udělit mu nadmíru početné potomství.“* (1. Mojžíšova 17:20) Od nedávna je naše literatura překládána i do arabské řeči. Milujeme všechny lidi, nehledíce na systém, v němž žijí, odmítáme pouze nebiblickou politiku nepřátel Izraele. Kdo se obrátil ke Kristu, pro toho je nepřátelství zrušeno (Efeským 2:13–17)

Celosvětový ohlas

Z celého světa nám přicházejí zprávy o tom, co Bůh činí. Skutečně byl zahájen obrat. Bratří, kteří po léta o sobě nedali vědět, prosí, abych přišel. Speklativní zvláštní zjevení, která jsou zaměřena na senzace, nemohou vpravdě věřící trvale uspokojit. Kdo je z Boha zrozen, touží po čistém Slovu Božím.

Shromáždění na závěr roku v Krefeldu byly tentokrát tak dobře navštívena, že jsme se dostali do úzkých s umístěním. Přemýšlel jsem již o tom, jak bude možno opatřit dalších 150 až 200 míst k sezení. Počítáme skutečně a s tím, že to nejlepší ještě přijde. Nedivil bych se, kdyby Bohem náhle uchopení lidé přicházeli ve velkých zástupech, aby poslouchali Slovo. ON pošle, jak zaslíbil, na zem hlad.

Ke cti Boží smíme říci, že nám Jeho Slovo bylo darováno jedinečným způsobem. Je tudíž naší výsadou, že smíme to, co jsme ode Pána přijali, dávat dále.

Vyvolený národ

V nejnovější době bylo nápadně mnoho mluveno a psáno o Izraeli, Jasir Arafat prohlásil Palestinský stát, který byl již řadou vlád uznán. Aby se stal náležitě populárním a propůjčil své věci obzvláštní důraz, odebral se k papežovi. Jak jinak by z toho mohl být úspěch? Arcinepřítel Izraele, který až do této chvíle „Židovský stát“ neuznal, našel potom také libozvučná slova.

Je nápadné, že celý svět si osvojuje slovník Palestinců a mluví o „Izraelem okupovaných územích“. Tím má být znovu podnícena nálada proti tak hluboce pokořenému a v celém světě tupenému lidu.

V tom velkém Sovětské Svazu je o všech těch přivtělených zemích a oblastech mluveno jen jako o „dílčích republikách“. Litevsko, Lotyšsko, Estonsko, Arménie, všechny asijské provincie, část Finska a Polska patří k dnešní Sovětské Unii, aniž by se tu mluvilo o obsazených územích.

Polsko si po druhé světové válce nárokovalo část Vých. Pruska, Pomořany, Slezsko – to území až k linii Odry/Nysi. Ani zde nemluví žádný člověk o obsazených územích. Jen když se jedná o Izrael, je křik veliký.

Kdo si prohlédne mapu, zjistí, že je to právě obráceně. Nikoli Izrael obsadil cizí zemi, nýbrž Jordánsko a Sýrie mají obsazeny velké plochy, které právoplatně náležejí Izraeli.

V Písmu Svatém se můžeme dočíst, že dva a půl kmene dostalo přiděleno svoji zemi na východ od Jordánu: „*Gád, Ruben e polovice Manasesova pokolení dostali své dědičné podíly na východě v Zajordání, jak jim je dal Mojžíš, služebník Boží*“ (Jozue 18:7b). V Jozue 1, od verše 12 nacházíme popsanou tu stejnou událost.

Ve východním Zajordání byli ještě za času Mojžíše oba králové Sichon a Og poraženi, jejichž vladařskou oblastí byla ona země (Jozue 12:1–6). V západním Zajordání si Jozue podmanil 31 králů (v. 7–24). Ta plocha byla v 5. Mojžíšově 11:24 zřetelně stanovena: „*Každé místo, na němž stane vaše noha, bude vaše: od pouště po Libanon, od Řeky, řeky Eufratu, až k západnímu moři bude vaše území.*“

Bylo by dobré, kdyby politici, jakmile se jedná o Izrael, si o tom přečtli V Písmu Svatém a toto jako před Bohem platné respektovali. Pro nás, jako věřící křesťany, jsou Jeho rozhodnutí závazná. Země Izrael, v rozměrech jak to Bůh nařídil, má velikost třiceti tisíc čtverečných kilometrů, co zodpovídá území Belgie. Západní Zajordánsko má ovšem jen plochu o 19 270 čtv. kilometrů, následkem toho musí být zemi Izrael ještě značné území připojeno. Vedle ležící mapa má každému doslovně předvést před oči, jak vlastně velká Zaslíbená země je.

Pokud se týče takzv. „uprchlických táborů“, tedy jsou výsledkem zlovolné, proti Izraeli namířené politiky. Spolková republika Německo po druhé světové válce integrovala miliony uprchlíků a vyhnaných. Až dodnes ještě sloužily přistěhovalecké tábory pouze k vyřízení nutných formalit pro pozdní vystěhovalce. Potom jsou příchozí rozdělováni po celé zemi. Kdo pozoruje ty ohromné plochy arabských sbratřených států ptá se, proč je těch málo uprchlíků od r.1948 zadržováno v táborech. Konečně sám jsem takový tábor v blízkosti Ammánu navštívil a byl překvapen, když jsem viděl tak mnoho luxusních vozů a tisíce TV antén v té barákové vesnici.

Víme že Bůh si jen jeden jediný národ ze všech národů vyvolil (5. Mojžíšova 4:32) a to skrze Abrahama, Izáka a Jákoba. Tomuto lidu ON s přísahou dal tu zemi, v těch určených hranicích a přitom to zůstane. Aby Písmo bylo naplněno, musí být vlády těch zemi proti Izraeli. Věřící ze všech národů však stojí při Izraeli, ano ještě víc: přejeme lidu Božimu ve jménu Pána požehnání Všemohoucího. Tento krátký poukaz má sloužit k tomu, abychom dali správnou odpověď těm, kdo nás ohledně Izraele osloví,

Mapa

Území, která vyžadují zpět od Izraele a dnešní průběh hranic, jsou na mapě z původního Izraele červeně označeny.

Z příkazu Božího působící

Bro. Frank